

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน กฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์

และจำหน่ายเนื้อสัตว์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๐๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สัตว์ที่เป็นโรค และหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๑๑

(๑) วัณโรค (TUBEROULOSIS)

(๒) โรคพิษสุนัขบ้า (RABIES)

(๓) โรคบรูเซลโลซิส (BRUCELOSIS)

(๔) โรคอาโทรฟิกไรไนติส (ATROPHIC RHINITIS)

(๕) โรคบาดทะยัก (TETANUS)

(๖) โรคไขขา (BLACKLEG)

(๗) โรคไฟลามทุ่งของสุกร (SWINE ERYSIPELAS)

(๘) สัตว์ที่มีอาการไขสูง สำหรับสุกรปรอทตั้งแต่ ๑๐๖ องศาฟาเรนไฮท์ ขึ้นไป

สำหรับโค กระบือ แพะ หรือแกะ ปรอทตั้งแต่ ๑๐๕ องศาฟาเรนไฮท์ขึ้นไป

(๙) สัตว์ที่มีลักษณะบวมทั้งตัว (GENERALIZED EDEMA)

(๑๐) สัตว์ที่ผอมแห้งมาก (EMACIATION)

(๑๑) สัตว์ที่ตั้งท้อง หรือสัตว์ที่เพิ่งตกลูกใหม่

(๑๒) สัตว์ที่เป็นแผล ฝี ทั่ว ๆ ไป

(๑๓) สัตว์ที่ปรากฏชัดว่าได้ฉีดวัคซีนไว้แล้วยังไม่ครบยี่สิบเอ็ดวัน

ข้อ ๒ เนื้อสัตว์ที่เป็นโรค และหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารตามมาตรา ๑๒

(๑) โรคระบาด

(๒) โรคดังกล่าวในข้อ ๑ (๑) ถึง (๗)

(๓) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะเป็นโรคดีซ่าน

(๔) เนื้อสัตว์ที่มีโรคโลหิตเป็นพิษ (SEPTICEMIA)

๑ ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕/๒๗ มกราคม

- (๕) เนื้อสัตว์ที่มีตัวพยาธิ
- (๖) เนื้อสัตว์ที่ชำ หรือมีโลหิตคั่งฝังอยู่ในเนื้อสัตว์นั้น
- (๗) เนื้อสัตว์ที่เป็นแผล ฝี หนอง เน่า หรือเนื้อตาย (NECROSIS)
- (๘) เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะอึกเสบบวม หรือแข็งเป็นไต
- (๙) เนื้อสัตว์ที่มีกลิ่นปัสสาวะ หรือกลิ่นยา
- (๑๐) เนื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด ไม่สด หรือมีสีดำคล้ำ

ข้อ ๓ เนื้อสัตว์ที่เป็นโรค และหรือมีลักษณะดังกล่าว ในข้อ ๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลาย หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงาน กฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว สมควรออกกฎกระทรวงกำหนดโรคระบาดโรค และหรือลักษณะเนื้อสัตว์ ซึ่งถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ เช่นนั้นเป็นอาหาร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายหรือจัดให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ เพื่อเป็นหลักการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฐานี/แก้ไข
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

A+B(C)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัมภินา/จัดทำ
๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา